

## Incident

Trei militari români din Batalionul 300 Infanterie *Sfântul Andrei*, dislocat în Afganistan, au fost răniți în dimineața zilei de 12 martie, la sud de Qalat.

Militarii îndeplineau o misiune de patrulare pe autostrada Qalat-Kandahar, când transportorul amfibiu blindat în care se aflau a trecut peste un dispozitiv exploziv improvizat.

Conform procedurilor standard de operare în astfel de situații, zona a fost imediat securizată, iar militarii răniți au fost evacuați de urgență la spitalul din Kandahar, unde au beneficiat de asistență medicală.



## Ministrul Teodor Meleșcanu a luat legătura cu militarii dislocați în Afganistan

Ministrul apărării, Teodor Meleșcanu, i-a contactat telefonic miercuri, 12 martie, pe militarii Batalionului 300 Infanterie *Sfântul Andrei*, dislocat în Afganistan, pentru a se interesa de starea de sănătate a celor trei militari răniți în cursul dimineții.

Ministrul Meleșcanu le-a transmis militarilor mulțumirile sale, cât și cele ale premierului Călin Popescu-Tăriceanu, pentru profesionalismul cu care își îndeplinesc misiunile și a exprimat tot sprijinul conducerii ministerului pentru ca militarii răniți să primească cele mai bune îngrijiri medicale.

Ministrul apărării a arătat, de asemenea, că cei implicați în eveniment urmează să primească distincții militare, la propunerea comandantului batalionului. Comandantul batalionului, locotenent-colonelul Adrian Soci, l-a asigurat pe ministrul Teodor Meleșcanu că moralul detașamentului este bun și militarii continuă îndeplinirea misiunilor.

Caporalii Vasluianu Ionel și Hamza Dan, care au suferit contuzii în zona feței, s-au întors în bază și primesc în continuare asistență medicală de specialitate. Plutonierul-major Sbughea Constantin-Mihai, care a suferit o fractură închisă a antebrațului drept, a fost tratat inițial în spitalul din Kandahar și, ulterior, a fost evacuat la spitalul american din Landshul, Germania, unde a fost internat pentru tratament.

Ministerul Apărării ține legătura cu familiile militarilor răniți pentru a le informa permanent despre evoluția stării lor de sănătate.

# Adrenalina deșertului

✎ **Maior Vasile DINU**

Participarea la o misiune într-un teatru de operații reprezintă o experiență profesională unică în viață.

Ce-i determină însă cu adevărat pe militari să ia parte la o astfel de misiune și care sunt trăirile ce-i încearcă pe parcursul derulării ei, am încercat să aflăm de la doi dintre militarii Batalionului 32 Infanterie *Mircea*, cu puțin timp înainte de reîntoarcerea din Irak. Aflați la prima lor experiență într-un teatru de operații, căpitanii Mihail-Alionte Toropleanu și Cristinel Calinciuc, ofițeri de stat major, au răspuns demersului nostru jurnalistic.

### Un trofeu mult râvnit

**Căpitan Mihail-Alionte Toropleanu (M.A.T.):** Totul a început la sfârșitul lunii martie 2007, când la unitatea mea de artilerie a



sosit un ordin privind încadrarea unor funcții. Batalionul 32 Infanterie, pe atunci nominalizat la misiunea *Iraqi Freedom*... Lucru neobișnuit, dar totul a început să se lege în favoarea unei dorințe lăuntrice mai vechi. O asemenea participare ar fi însemnat apogeul experienței profesionale. Mă consideram din acest punct de vedere neîmplinit. Îmi lipsea această experiență pe care doream să o așez ca pe un trofeu alături de amintirea bucuriei câștigării libertății și democrației prin *ploaia de foc* a lui decembrie 1989 și trista experiență a inundațiilor din 1997. Vedeam la televizor și citeam în ziare despre colegii mei din diferite detașamente care plecau și se întorceau din misiune. A fost un imbold, chiar dacă lacrimile de tristețe la despărțire și cele de fericire la sosirea în țară m-au făcut uneori să mai reflectez asupra deciziei. Dar de fiecare dată a învins dorința egoistă a soldatului care este mai presus de sentimentele tatălui, soției sau copiilor. Și uite așa am răspuns cererii, prin raport personal și, după selecție și pregătire, m-am văzut în fața faptului împlinit, a uriașului avion care urma să mă ducă peste mări și țări în ținutul care mi se arăta tot mai des în vise.

**Cristinel Calinciuc (C.C.):** Într-o mare de oameni echipați în cunoscuta ținută *mozaic de*

*deșert*, având alături pe cei dragi, eram și eu, așteptând cu nerăbdare sosirea aeronavei ce avea să ne transporte pe calea aerului într-un ținut unde pacea este cuvântul care încearcă să iasă din anonimatul rostirii în șoaptă. Mă despărțeau doar câteva ore de zbor de acel ținut atât de plin de nenoroc din ultimii ani, despre care citisem foarte mult în ultima perioadă de timp. Vocea fermă a șefului de eșalon a anunțat imbarcarea, timp în care au fost câteva fracțiuni de secundă în care s-a tăiat răsuflarea fiecăruia dintre noi. Îmbrățișări, săruturi... ultimele jurăminte... și avionul a decolat cu destinația Irak. Când am pășit pe trapa avionului, am avut o senzație ciudată, era pentru prima dată în viață când zburam fără a avea completul de parașutist. Zburam spre unul din punctele cele *mai fierbinți* de pe glob, o destinație cunoscută numai din orele de pregătire, fără a ști ce este, de fapt, în realitate.

### Prima regulă

**M.A.T.:** Participarea la o misiune externă ca militar aparținând unei unități de artilerie, care nu este nominalizată pentru misiuni internaționale, este, din punctul meu de vedere, dificilă, pentru că necesită anumite deprinderi. În primul rând, pentru a determina comisia de selecție că ești omul potrivit la locul potrivit, și sper că acest lucru l-am dovedit.



**C.C.:** Am pășit pentru prima dată într-o zonă de conflict. În bătrânul *Hercules*, încă visam și nu credeam că îmi va fi dat vreodată să văd și să simt acest lucru. Zgomotul motoarelor de avion sau elicopter, zăngănit de arme, trafic de mașini, miros de combustibil ars amestecat cu foarte mult praf. Asta mi-a fost dat să văd în primele fracțiuni de secundă, pentru că soarele, deși la prima oră a dimineții, m-a orbit, gustând astfel prima regulă a deșertului *să fii dotat cu ochelari de soare*. Privind în urmă la această tristă experiență, pot să îi mulțumesc soției pentru ochelarii de soare cumpărați cu ultimii bani ce-i mai avea în portmoneu, de la taraba din colțul pieței, în ultima duminică dinaintea misiunii.

### Aniversare la 65° Celsius

**M.A.T.:** Această misiune a însemnat o vastă experiență profesională. De la misiunile de desantare și aplicații specifice executate în poligon în perioada de pregătire și până la lucrul cu documente după procedurile, standardele și instrucțiunile alianței forțelor multinaționale, toate mi-au fost utile aici. Relațiile cu partenerii americani, englezi și australieni sunt benefice derulării fiecărei acțiuni. Aici nu poți spune că o zi seamănă cu cealaltă, chiar dacă are același ritual. Care este amintirea cea mai plăcută? Ziua de 6 august, când mi-am sărbătorit vârsta de 40 de ani, la bordul unui transportor într-o misiune de patrulare la o temperatură de peste 65°C. Ne-am potolit *setea* din aceeași sticlă de apă rece, dansând cu TAB-ul pe drumurile șerpuitoare și pline de praf ale deșertului irakian, ascultând aceeași sonată în muzică de motor.

**C.C.:** A fost o perioadă din viața mea ce cu greu sau poate niciodată nu o voi uita. Au fost

ore, zile, săptămâni și luni în care toate eforturile noastre erau concentrate pentru îndeplinirea misiunii în deplină siguranță. *Jocul de-a războiul* în teatrul de operații nu se compară nici pe departe cu scenariile tactice ipotetice exersate în atâția ani de profesie.

### Experiența poate fi extinsă

**M.A.T.:** Sunt mulțumit că am învins, probabil, acea idee conform căreia în misiunile din teatrele de operații pot face față numai infanteriștii. Cu siguranță orice unitate sau părți ale acesteia, în special corpuri de specialiști, pot încadra batalioanele care și-au făcut un nume în teatrele de operații. Sunt oameni valoroși în orice unitate din țară, indiferent de specific. Pe ce mă bazez când afirm acest lucru? Pe faptul că în baza militară multinațională din Tallil am rămas plăcut surprins să văd că țările partenere rotesc efectivele de militari din toate genurile de armă. Am văzut unități de blindate, de aviație sau chiar marină care, după o pregătire intensivă în baze specializate pe misiuni specifice de deșert, își susțin examenul de maturitate într-o zonă fierbinte, cum este Irakul sau Afganistanul. Nu este rău ca această experiență să ne-o însușim și noi.

**C.C.:** În curând mă voi întoarce la unitatea mea de bază – un batalion de parașutiști care nu este nominalizat la misiuni în teatrele de operații. Colegilor mei le voi împărtăși din experiența acumulată, cu gândul că, odată și odată, vom putea participa împreună la misiuni în afara țării, crezând în ei, în pregătirea și capacitatea lor de a acționa în situații-limită.